

2 Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС) (продължение)

Машини, съоръжения и транспортни средства са посочени по историческа стойност, намалена с начислената амортизация и евентуална обезценка. Историческата цена включва всички разходи, които са пряко свързани с придобиването и въвеждането в експлоатация на активите.

Последващите разходи се прибавят към балансовата стойност на актива или се отчитат като отделен актив, само когато се очаква, че Дружеството ще получи бъдещи икономически изгоди свързани с употребата на този актив и когато отчетната им стойност може да бъде достоверно определена. Балансовата стойност на заменената част се отписва. Всички други разходи за поддръжка и ремонт се отразяват в отчета за доходите в периода, в който са извършени.

Увеличенията в балансовата стойност, произтичащи от преоценка, се признават в другия всеобхватен доход и се натрупват като преоценъчен резерв в капитала, освен ако не компенсират предходни намаления, признати в печалбата или загубата, в който случай те също се признават в печалбата или загубата. Намаления, които компенсират предходни увеличения относно един и същ актив, се признават в другия всеобхватен доход и намаляват преоценъчния резерв, всички други намаления се признават в печалбата или загубата. В края на всеки отчетен период разликата в амортизацията, изчислена на база на преоценената стойност на актива и на база на първоначалната историческа стойност на актива се прехвърля от преоценъчния резерв в неразмпределена печалба.

Земите и разходите за придобиване на ИМС не се амортизират.

Амортизацията на останалите имоти машини и съоръжения се начислява по линейния метод с цел разпределяне на разликата между балансовата стойност и остатъчната стойност върху полезния живот на активите, както следва:

	Години
Сгради	25-50
Машини и съоръжения	7-15
Инвентар и транспортни средства	5-13

Остатъчната стойност и полезния живот на активите се преразглеждат, и ако е необходимо, се правят съответни корекции към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет.

Балансовата стойност на актива се намалява до възстановимата му стойност в случаите когато балансовата стойност на актива е по-голяма от неговата очаквана възстановима стойност (Прил. 2.5).

Печалбите и загубите от продажба на ИМС се определят като се сравнят приходите от продажбата с балансовата стойност и са включени в другите приходи в печалбата или загубата.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.4 Нематериални активи

Придобитите програмни продукти и софтуер се отчитат като актив по историческа стойност намалена с начислените от придобиването им амортизация и обезценка. Те се амортизират по линейния метод за периода на техния полезен живот, от 6.7 години. Нематериалните активи не се преоценяват. Ръководството извършва годишни прегледи на подлежащите на обезценка активи и в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-висока от неговата възстановима стойност, той се обезценява до възстановимата си стойност.

Разходите за поддръжка и ремонт на компютърни програмни продукти се признават като разход в момента на възникването им.

2.5 Обезценка на нефинансови активи

Активи, които се амортизират, се преглеждат за наличие на обезценка, когато са на лице събития или има промяна в обстоятелствата, подсказващи, че балансовата стойност на активите не е възстановима. За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност надхвърля възстановимата. Възстановимата стойност е по-високата от нетната продажна стойност и стойността в употреба. За да се определи стойността в употреба, активите, в това число основните салда, се групират в най-малките възможни разграничими единици, генериращи парични потоци. Нефинансовите активи, които са обезценени, се преглеждат за вероятно възстановяване на обезценката към всяка дата на баланса.

2.6 Финансови активи

Финансовите активи, притежавани от Дружеството, представляват заеми и вземания. Заеми и вземания са недеривативни финансови активи с фиксирани или определени плащания, които не се котират на активен пазар. Те възникват, когато Дружеството дава парични средства, стоки или услуги директно на дебитора без намерение да търгува с тези разчети. Те са включени в текущите активи, с изключение на тези с падеж повече от 12 месеца след датата на баланса, които се класифицират като нетекущи.

Заемите и вземанията на Дружеството се включват в счетоводния баланс в категорията на „търговски и други вземания“ и „парични средства и еквиваленти“ (Прил. 2.8 и 2.9).

Те първоначално се отчитат по справедлива стойност заедно с разходите по транзакцията. Заеми и вземания се отписват, когато правата за получаване на паричните потоци от инвестиции са изтекли или са били прехвърлени и Дружеството е прехвърлило в съществена степен всички рискове и изгоди от собствеността. Заемите и вземанията се оценяват по амортизирана стойност, използвайки метода на ефективния лихвен процент.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.6 Финансови активи (продължение)

Към всяка дата на баланса Дружеството оценява дали съществуват доказателства за това, че финансов актив или група от финансови активи подлежи на обезценка. Тестване за обезценка е описано в Прил. 2.8.

Финансовите активи и пасиви могат да бъдат взаимно прихванати и нетната им стойност може да се включи в счетоводния баланс, когато има правно основание за нетиране на признатите стойности на финансовите активи и пасиви и има намерение да се стигне до нетна стойност или да се реализира актива и погаси пасива едновременно.

2.7 Материални запаси

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойност и нетната реализуема стойност. Стойността при потребление на материалните запаси се определя по метода средно-претеглената стойност. Себестойността на готовата продукция и незавършеното производство се образува от стойността на вложените материали, труд, осигуровки, амортизация, други преки разходи и не включва разходите за лихви. Нетната реализуема стойност представлява очакваната продажна цена в нормалния ход на дейността, намалена с разходи за довършване и тези свързани с реализацията.

2.8 Търговски вземания

Търговските вземания са дължими суми от клиенти за продажба на стоки и услуги, извършвани в обичайния ход на стопанска дейност. Ако събирането на вземането се очаква да бъде до една година или по-малко (или нормалния цикъл на стопанската дейност е по-дълъг), те се класифицират като текущи активи. В противен случай, са представени като нетекущи активи.

Търговските вземания се признават първоначално по справедлива цена, а впоследствие по амортизирана стойност, като се използва метода на ефективния лихвен процент, намалена с евентуална провизия за обезценка. Провизия за обезценка се прави в случай, че съществува обективно доказателство, че Дружеството няма да бъде в състояние да събере всички дължими му суми, съгласно първоначалните условия по отношение на съответния разчет. Значителни финансови затруднения на длъжника, вероятност, че същият ще бъде обявен в несъстоятелност или финансова реорганизация и забавяне или неизпълнение на плащането се смятат за индикатори, че вземането трябва да бъде обезценено. Сумата на провизията за обезценка е равна на разликата между балансовата стойност на вземането и сегашната стойност на очакваните бъдещи парични потоци дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент. Балансовата стойност на актива е намалена чрез използването на корективна сметка, а стойността на загубата се отразява в отчета за всеобхватния доход към други разходи.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.8 Търговски вземания (продължение)

Когато търговско вземане е несъбираемо, то се отписва от корективната сметка на търговските вземания. Последващо възстановяване на стойността, която е отписана, се отразява в намаление на други разходи в отчета за всеобхватния доход.

2.9 Парични средства и еквиваленти

Паричните средства и паричните еквиваленти се отчитат по историческа цена. За целите на отчета за паричния поток, паричните средства и паричните еквиваленти включват пари в брой и по банкови сметки.

2.10 Акционерен капитал

Обикновените акции са класифицирани като основен капитал. Разходите по издаване на нови акции или опции се показват като намаление на собствения капитал, нетно от данъци, от постъпленията.

2.11 Търговски задължения

Търговия задължения са задължения за заплащане на стоки или услуги, които са били придобити от доставчици в обичайния ход на стопанската дейност. Търговските задължения се класифицират като текущи задължения, ако плащането е дължимо в рамките на една година или по-малко (или нормалния цикъл на стопанската дейност е по-дълъг), ако случаят не е такъв, те се представят като нетекущи задължения. Търговските задължения се признават първоначално по справедлива цена, а в последствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент.

2.12 Заеми

Заемите се признават първоначално по справедлива стойност, намалена с направените разходи по извършването на транзакцията. В последствие заемите се отчитат по амортизирана стойност; всяка разлика между дължимите плащания (нетирани с разходите по извършването на транзакциите) и стойността на заема се признава в отчета за доходите през периода на заема, като се използва метода на ефективната лихва.

Заемите се класифицират като краткосрочни задължения, освен ако Дружеството има безусловно право да отсрочи уреждането на задължението за период най-малко 12 месеца след датата на счетоводния баланс.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.13 Текущи и отсрочени данъци върху дохода

Разходите за данъци за периода включват текущи и отсрочени данъци. Данъкът се признава в печалбата или загубата, с изключение на случаите, в които е свързан със статии, признати в другия всеобхватен доход или директно в собствения капитал. В този случай данъкът също се признава в другия всеобхватен доход или директно в собствения капитал.

Текущият данък върху дохода се изчислява на база данъчните закони в сила към датата на баланса в страната, където функционира Дружеството и където се генерират облагаеми доходи. Ръководството периодично преоценява позициите си, отразени в данъчните декларации, по отношение на ситуации, в които приложимата данъчна уредба е обект на интерпретация и установява провизии, където е необходимо, на база на сумите, които се очаква да бъдат заплатени на данъчните служби.

Отсрочен данък се начислява по балансовия метод за всички временни разлики, явяващи се между данъчната основа на активите и пасивите и отчетната им стойност във финансовия отчет. Ако обаче, данъчните временни разлики възникват от първоначалното признаване на актив или пасив при различна от бизнес комбинация транзакция, което не е засегнало нито счетоводната, нито данъчната печалба (загуба) по време на транзакцията, то тази разлика не се осчетоводява. При изчисляване на отсрочените данъци се използват данъчните ставки (и нормативна уредба), и които са в сила към датата на съставяне на баланса, които се отнасят за периодите на очакваното обратно проявление на данъчните временни разлики.

Отсрочен данъчен актив се признава само в случай, че е вероятно наличието на достатъчни по размер бъдещи облагаеми печалби, срещу които тези активи да могат да бъдат използвани.

Отсрочените данъци се компенсират, когато съществува юридическо право за компенсиране на текущите данъчни активи срещу текущите данъчни пасиви и когато отсрочените данъци се отнасят за една и съща данъчна администрация.

2.14 Доходи на наети лица

Краткосрочните задължения към персонала включват надници, заплати и социални осигуровки по тях.

Дружеството отчита краткосрочни задължения по компенсируеми отпуски, възникнали на база неизползван платен годишен отпуск в случаите, в които се очаква отпуските да възникват в рамките на 12 месеца след датата на отчетния период, през който наетите лица са положили труда, свързан с тези отпуски.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.14 Доходи на наети лица (продължение)

По линия на план с дефинирани вноски, Дружеството изплаща вноски в държавно управлявани пенсионни и социално-осигурителни планове на задължителна база. След като вноските веднъж са изплатени, Дружеството няма повече задължения за плащане. Вноските се признават като разход за персонала когато станат дължими. Предплатените вноски се признават за разход за бъдещ период до размера, до който сумите ще бъдат приспаднати от бъдещи плащания или възстановени

Според Кодекса на труда в момента на придобиване право на пенсиониране Дружеството дължи на своите служители 6 месечни заплати, ако са работили за Дружеството през последните 10 години преди пенсиониране. Това възнаграждение се отчита като дългосрочен доход, за който се начислява провизия като се прилага метода на прогнозните единици.

2.15 Провизии

Провизии се начисляват, когато Дружеството има правни или конструктивни задължения в резултат на минали събития, за чието погасяване е вероятно да бъдат използвани активи и други ресурси, и които могат да бъдат надеждно оценени. Не се начисляват провизии за бъдеща оперативна загуба.

Провизиите се оценяват по настояща стойност на разходите, които се очаква да бъдат необходими за погасяване на задължението с използване на данъчна ставка, която отразява пазарните лихвени нива и настоящата стойност на парите и рисковете, специфични за задължението. Увеличението на провизията поради изминалото време се признава като разходи за лихви.

2.16 Лизинг

Оперативен лизинг - Дружеството е лизингополучател

Лизинг на имоти, машини и оборудване, при който рискове и облаги, произтичащи от правото на собственост, остават при наемодателя, се класифицира като оперативен лизинг. Наемните плащания се отразяват като разход по линейния метод за периода на договора.

2.17 Признаване на приходите

Приходите включват справедливата цена на продадените стоки и услуги, нетно от данъци върху добавената стойност и предоставени отстъпки. Приходи се признават както следва:

2 Счетоводна политика (продължение)

2.17 Признаване на приходите (продължение)

Дружеството признава приходи, когато сумата на прихода може да бъде надеждно определена, когато е възможно предприятието да получи бъдещи икономически изгоди и отговаря на критериите за всяка дейност на Дружеството, обяснени по-долу. Сумата на прихода не се приема за надеждно измерена, докато не се разрешат всички непредвидени обстоятелства свързани с продажбата. Дружеството основава своите преценки на историческите резултати, вземайки предвид вида на клиента, вида на сделката и особеностите на всяко споразумение.

(а) Продажба на стоки – продажба на едро

Приходите от продажби на стоки се признават, когато Дружеството е доставило стоката на търговеца на едро, клиента има пълната свобода да определя начините и цените за продажба и няма неизпълнени задължения които биха могли да възпрепятстват приемането на стоката от търговецът. Доставка не се счита че е осъществена, докато стоките не се доставят на определеното място, рисковете от погиване и загуби не се прехвърлят на търговеца, или докато търговеца не приеме продуктите съобразно договора за продажба, уговорките за приемане на стоката са спазени, или докато Дружеството не събере обективни доказателства, че всички критерии за приемането са изпълнени.

(б) Продажба на стоки – продажби на дребно

Приходите от продажби на стоки се признават, когато Дружеството продава стоката на клиента. Продажбите на дребно се извършват в брой.

(в) Продажби на услуги

Приходите от предоставени услуги се признават в отчетния период, в който са извършени, на базата на степента на изпълнение, определена като процент на извършените услуги до момента от всички услуги, които трябва да бъдат предоставени.

(г) Приходи от лихви

Приходите от лихви се признават пропорционално на времето, като се използва метода на ефективната лихва. При обезценка на вземане, Дружеството намалява балансовата му стойност до възстановимата му стойност, която представлява очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани на база на първоначалния ефективен лихвен процент.

Приходите от лихви по обезценените заеми се признават в зависимост от преценката на ръководството за тяхната събираемост.

3 Управление на финансовия риск

3.1 Фактори, пораждащи финансовия риск

Дейността на Дружеството е свързана с редица рискове, в това число пазарен риск (включващ ефекта от промяната на валутните курсове, ценови риск, риск от промяна на бъдещите парични потоци и справедливите стойности в резултат на промяна в пазарните лихвени нива) , кредитен риск, ликвиден риск. Ръководството на Групата се стреми да намали възможните неблагоприятни ефекти върху дейността, свързани с тези рискове, като има за цел да намали евентуалните неблагоприятни ефекти върху финансовия резултат на Дружеството.

Управлението на риска се извършва от финансовия отдел на Групата. Този отдел установява и оценява финансовите рискове в тясно сътрудничество с ръководството. Дейностите, свързани с управлението на риска, макар и да не са формулирани писмено, имат за цел да покрият специфични области, като валутен риск, лихвен риск, кредитен риск и ликвиден риск.

(a) пазарен риск

(i) Валутен риск

България е основният пазар на Дружеството като съществената част от сделките се извършва в местна валута, която е фиксирана към еврото. Основните доставчици на Дружеството са чуждестранни лица като сделките с тях са деноминирани в евро. По този начин, рискът от промяна на валутните курсове е ограничен.

(ii) Ценови риск

Дружеството не е изложено на съществен риск от промяна в цените на стоките си.

(iii) Риск от промени в паричните потоци и справедливите стойности в резултат на промяна на лихвените нива

Дружеството е изложено на лихвен риск, свързан с предоставени заеми. Заемите с плаващ лихвен процент излагат Дружеството на лихвен риск, свързан с отклонения на бъдещите парични потоци. Заемите с фиксиран лихвен процент излагат Дружеството на лихвен риск, свързан с промяна на оценката на бъдещата справедлива стойност на заемите. Дружеството предоставя заеми на Дружеството-майка на фиксирани лихвени проценти, които се отчитат по амортизирана стойност, в резултата на което не е изложено на лихвени рискове.

3 Управление на финансовия риск

3.1 Фактори, пораждащи финансовия риск (продължение)

(б) Кредитен риск

Кредитният риск се ръководи на групово ниво. Кредитният риск произлиза от пари и парични еквиваленти, от кредитни експозиции на търговци на едро и дребно, включително неизплатени вземания и договорени стопански операции. Дружеството няма съществена концентрация на кредитен риск. Политиката, която се следва, е продажбите да се извършват само с клиенти, които имат добра репутация по отношение на обслужване на задълженията си. Преценява се и кредитната надеждност на клиента, вземайки в предвид финансовата му позиция, минал опит и други фактори. Тази оценка на риска се прави на ниво Група като цяло. Продажби на клиенти на дребно се извършват в брой.

Паричните транзакции се извършват с финансови институции с висок кредитен рейтинг. Групата има изградена политика, която ограничава размера на кредитната експозиция към отделна финансова институция както Групата като цяло, така и за отделните дружества.

Максималната експозиция на кредитен риск е балансовата стойност на паричните средства и еквиваленти и предоставените заеми и вземания, посочени в Прил. 5.1. Ръководството не очаква загуби, в следствие на неизпълнение на задълженията на своите контрагенти.

(в) Ликвиден риск

Предназливото управление на ликвидния риск предполага поддържането на достатъчно парични средства и възможности за финансиране посредством адекватен размер на договорените кредити. Поради динамичната природа на основната дейност, ръководството на Дружеството се стреми да покрива текущите нужди от парични средства с приходите от продажбите.

Таблицата по-долу анализира финансовите пасиви на Дружеството в съответните падежни групи на базата на оставащият период от счетоводния баланс към падежната дата на договора. Оповестените в таблицата суми са договорните недисконтирани парични потоци. Балансовите задължения в рамките на 12 месеца се равняват на преносните стойности, тъй като влиянието на дисконтирането е незначително.

„БОНИ КОМЕРС“ АД
ПРИЛОЖЕНИЯ КЪМ ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ (ПРОДЪЛЖЕНИЕ)
31 ДЕКЕМВРИ 2012 Г.

(всички суми са посочени в хиляди лева, освен ако не е посочено друго)

3 Управление на финансовия риск (продължение)

3.1 Фактори, пораждащи финансовия риск (продължение)

(в) Ликвиден риск (продължение)

Към 31 декември 2012 г.	По-малко от 1 година	Между 1 и 2 години	Между 2 и 5 години
Търговски и други задължения (Прил. 12)	2	-	-
	2	-	-
Към 31 декември 2011 г.	По-малко от 1 година	Между 1 и 2 години	Между 2 и 5 години
Търговски и други задължения (Прил. 12)	2	-	-
	2	-	-

3.2 Управление на капиталовия риск

Управлението на капиталовия риск се извършва от компанията-майка с цел да защити способността на Дружеството и Групата като цяло да продължат като действащо предприятие с цел да осигури възвръщаемост за акционерите и поддържане на оптимална капиталова структура, за да се намали цената на капитала.

За да поддържа или изменя капиталовата структура, компанията-майка на Дружеството може да коригира сумата на изплатените от Дружеството дивиденди, да пренасочи налични свободни финансови средства към друго дружество от Групата под формата на заеми – директно или чрез компанията-майка, да върне капитал на акционерите, да емитира нови акции или да продаде активи, за да изплати дългове.

Групата наблюдава и управлява капитала на Дружеството като следствие на неговата рентабилност, ликвидност и необходимост от инвестиции в производствени активи. Този процес включва наблюдение и управление на собствения капитал на Дружеството, получените и предоставени заеми, както и вземанията и задълженията от/към предприятието майка, другите дружества от Групата и собственика на Групата, както са показани в счетоводния баланс и съответните приложения на финансовия отчет.

3 Управление на финансовия риск (продължение)

3.3 Определяне на справедливите стойности

Приема се, че номиналната стойност минус очакваните кредитни корекции на търговските вземания и задължения, е близка до тяхната справедлива стойност. Справедливата стойност на финансовите пасиви за целите на оповестяването се изчислява чрез дисконтирането на бъдещите договорени парични потоци с краткосрочния пазарен лихвен процент от подобни финансови инструменти, с които Дружеството разполага.

4 Значими счетоводни приблизителни оценки и преценки

Приблизителните счетоводни оценки и преценки се преразглеждат непрекъснато и се основават на исторически опит и други фактори, включително очакване за бъдещи събития, за които се смята, че са основателни при създадените обстоятелства. Основателността на тези оценки се преглежда редовно.

Дружеството извършва приблизителни оценки и преценки за целите на счетоводното отчитане и оповестяване, които могат да се различават от фактическите резултати. Значимите счетоводни приблизителни оценки, при които има значителен риск от последваща съществена корекция на балансовите стойности на активите и пасивите, са дискутирани по-долу:

(а) Данъци върху дохода

Дружеството е данъчен субект, попадащ под юрисдикцията на данъчната администрация. Значителна преценка е необходимо да бъде направена за определянето на данъчната провизия. Дружеството признава пасиви за очаквани данъчни задължения на база на преценка на ръководството. Когато окончателният данъчен резултат е различен от първоначално отчетените суми, тези разлики ще имат влияние върху краткосрочния данък и провизиите за временни данъчни разлики в периода на данъчните ревизии.

(б) Обезценки на вземания

При извършване на обезценки на вземанията ръководството на Дружеството оценява размера и периода на очакваните бъдещи парични потоци свързани с вземанията въз основа на своя опит за сходни по характер вземания, като взема под внимание и текущите обстоятелства за вземанията, прегледани за обезценка. Сумата на обезценката и съответните вземания са представени в Прил. 7. Преразглеждането на обезценката на вземанията през следващата финансова година може да доведе до съществена корекция на балансовата стойност на вземанията.

4 Значими счетоводни приблизителни оценки и преценки (продължение)

(в) Влияние на продължаващата световна финансова и икономическа криза

Съществуващата глобална ликвидна криза, която започна в средата на 2007 г. (често наричана „кредит кръч“), доведе до, освен всичко друго, и до по-ниска ликвидност в банковия сектор и икономиките като цяло, а в същото време и до по-високи лихвени проценти на междубанковите заеми и много голяма променливост на стоковите и валутните пазари. Несигурността на световните финансови пазари доведе до неплатежоспособност и несъстоятелност на банки и предприятия, както и до спасяването на банки в САЩ, Западна Европа, Русия и др. Пълната степен на влияние на продължаващата финансова и икономическа криза се оказва невъзможно да бъде предвидена или да бъдат взети съответните необходими защитни мерки.

Ръководството не е в състояние да прецени надеждно последствията върху бъдещата финансовата позиция на Дружеството от евентуално последващо влошаване на средата, в която оперира Дружеството, в резултат на продължаващата криза. Ръководството вярва, че взема всички необходими мерки за поддържане на стабилността и развитие на дейността на Дружеството в настоящата обстановка.

Влияние върху ликвидността

Обемът на финансирането в реалния сектор по света значително намаля от август 2007 г. Тези обстоятелства може да повлияят върху способността на Дружеството да получи нови заеми и рефинансира неговите съществуващи такива при срокове и условия, подобни на тези за по-ранните операции.

Влияние върху клиентите

Клиентите на Дружеството може да бъдат повлияни от по-ниската ликвидност, която от своя страна би могла да окаже влияние върху тяхната способност да изплатят дълговете си. Влошените оперативни условия за клиентите могат да повлияят и върху прогнозите за паричните потоци на ръководството и оценката на обезценката на финансовите и нефинансовите активи. Доколкото подобна информация е налична, ръководството е отразило актуализираните преценки за очакваните бъдещи парични потоци в своите оценки за обезценяване.